

194

L VII 194

OBERSCHLESISCHE BIBLIOTHEK DER WISSENSCHAFTEN

210/53

57-100.

97
CHRISTO PRONUBO AUSPICE!

GAMELIAM

VIRI CL.

DNI M. ABRAHAMI
VECHNERI,

CONR. GYMNASI GORL.

Dignissimi,

S P O N S I,

nec non

VIRGINIS SC.

HELENÆ SABINÆ
ROTSCHIAÆ,

S P O N S Æ,

quæ

G O R L I C I I

in

ÆDE PETRINA-PAULINA

ANNO cl^o l^o LXX. D. XVII. FEBR.

solemniter

pro

LIBERORUM SUSCEPT.

non illis Vet. Gr. Τριτοπατράσιν,

Amalcide, Protoeli & Protocleonti,

sed

SS. ΤΡΙΑΔΙ,

DEO PATRI, FILIO, ET SPIRITUI S.

fiet,

ἀσπαζόμενοι publicant

COLLEGÆ

TYPIS CHRISTOPHORI ZIPPERI,

Ic clarus tandem Linguis VECH-
NERUS & Arte,
Nec minus Aoniæ nobile Cor So-
phia,
Virginis unius prostratus ab igne re-
cumbit,

Quamq; diu sprevit, Cyprida poscit opem.
Nempe hunc, quem Clariæ haut potuere infringere
Non & cura Sophi, clara Stagira, tui: (curæ,
A quò Diva Paphi toties irata recessit,
Et puer abjectis Idalius jaculis,
Candidulæ victus HELENÆ jam porrigit herbam,
Infractum pectus frangere quæ potuit.
Nectamen est HELENE talis, qualis fuit olim,
Quæ Menelæam liquit iniqua domum.
Quin potius dotata bonis est moribus ipsa,
Ipsa futura Decus Deliciumq; tori.
Maecte tuâ esto HELENA, VECHNERE, ô Sponse
nouelle,
Fata cui votis obsequiosa fluunt!
Jungere cum castâ hac HELENA Junone secundâ,
Aureolo in thalamum fors fluat imbri novum!
Tot

Tot bona contingant HELENÆ, (quod corditùs
opto)

Quot rapit à dulci basiola ore tuo!

Vestra domus dio, NEONYMPHI, nectare manet,

Sit crucii tumulus, lætitiæ cumulus!

Parca albo condat Nephelæia secula fuso,

Seriùs astrimicos & det obire polos!

CHR. FUNCCIUS M.

Gymn. Gorl. RECTOR.

Ante dies aliquot primordia cepit hic annus:
Quo fidus Pylades xenia ferre solet.

Et VECHNERE Tibi charissima Sponsa fidelis
Cordis nunc offert interiora sui.

Quid potius posset, quàm cor, Tibi ferre venusta
Sponsa; tuum munus sit quoq; cordis amor.

Sic bona spes fuerit, dum cor cum corde jugatur,
Ut duo sint unum. Sint maneantq; precor

ὀλοκαρδίως

DANIEL Wank.

VECHNERE, Aoniæ præsignis adorea gentis,
Dic age: cur properas jura subire tori?

Quem semel ac iterum memini sic ore locutum:

Non Mibi, non visum est tam citò inire torum.

Fallor? An hanc Scholici mentem peperere labores?

An pueri Idalii mille in amore joci?

A 2

An

An Boreæ, lecto qui pergunt inderè tantum
Frigus, ut obrigeat pesq; manusq; gelu?
An, qui discipiunt largiri digna palato,
Vulcano proprio conficiente, foci?
Haud secus est: veras causas quid quæro doceri?
Omnia pro stimulis hæcce fuere Tibi.
Nempe refrigerium voluit Schola dulce; Cupido
Sermones lepidos, blandaq; basiola.
Membra maritalem præ frigore dura calorem;
Et rerum curas expetière lares.
Hinc Tibi ROTSCHIADEM sociali foedere jungis,
Divitiis, forma, moribus atq; bonam.
O bene! Dispeream, nisi Virgo præstet id omne:
Cujus ad instinctum conjuga sacra paras.
Utq; Eadem valeat tantò felicius istas
Officii partes condecorare sui:
Quisq; Bonus mecum, par est, prece pulset Olympū:
Quò cuncta altitonans prosperet ausa Pater.
De reliquo precor, ut prælustriS triga Sororum
Excubet ad thalamum, Pax, Amor, atq; Salus.
Sic sine lite quidem, sed non sine prole venusta,
Optima Conjugio tempora, Sponse, fluent.

CL. DN. SPONSO,

*Collegæ ut amicissimo, ita honoratissimo,
proper. scribeb.*

MARTINUS RICHTERUS,
Gymn. Sub-R.

Rotschia præ reliquis Tibi quod, Vechnere, puella,
Quâ delecteris nocte dieq̄, placet,
Non miror: fieri nam cœlitus unio vestra
Jamdudum voluit sic utriusq̄, Domûs.
Nempe tuam Sponsæ frater si, Sponse, Sororem
Rotschius est ausus consociare sibi:
Quidni vindictæ cupidus Tibi Rotschia, nuptum
Ut veniat, cures, par referasq̄, pari?
Hæc nimium pergrata DEO vindicta, bonoq̄
Sidere pro manans non nisi mente pia.
Rotschia Gens crescat, crescat Vechneria, crescat
Utraq̄, pignoribus multiplicata Domus:

quod gratulabundus
precor

ANDREAS THESEUS

SCAZON.

Facesse te, Gens Commatis mali valde
Severiana nominans Torum sanctum,
Opus scelesti Dæmonis! Coronati
Tribus coronis gemmeis DEI Oenotri
Cohors maligna, cede, conjugum vitam
Spernens nimis! Quid arrogas Tibi flatu
Weigeliana pessimo? Quid appellas
Honestius scortarier pium vinclum?
Amoliamini nefario vos hinc

A 3

Con-

Consentientes schismati! Sacratiq;
Spectate Codicis Librum, quid affirmet;
Quid ritè sentiant Patres, Chorus concors,
Ut literis, sic inclytis suis factis,
Pensate jugiter: videte Gentiles.
Tædas probavit Autor omnium rerum,
Dum sanxit hanc Thesin. Patres vocant terræ
Decus bonum, suavitatis haud expers
Fœdus. Nihil moramur Ethnicos cautos
Minùs. Suum non denegant Viri sani
Psephisma, testibus libris suis, firmum.
Ternarius constans suò fatis talò
Cognoscitur. VECHNERUS ipse cognoscit,
Pindi celebrioris haud decus parvum.
Nam sola postquam Palladis prius cultæ
Theatra legerat, suasq; condignè
Ostenderat vires, ut inclyti Ludi
Audiret in Docentium Choro Docto
Præclara pars, ne Numini suo summo
Resisteret; piisq; Patribus sanctè
Habentibus vinclum, suoq; gentili
Politiori agalmati graves lites
Intenderet, commiscuit suas Musas
Cum castioris Cypridis sacris felix.
Mistura non spernenda, cui piis votis

Est

Est obvianda, cœpta quò fient fausta!
Meæ quod esse partis æstimo, binis
Junctis jugali vinculo Viro, Costæ
Acclamito: Parens Olympici Tecti
Adfis Novellis Corculis: tuâ vinci
Clementiâ, favore perpeti: cedat
Morbona, lis, præsentia tuâ, quævis!
Sint Sponsus atq; Sponsa sospites usq;
Polarcha, fac: nec insequens dies tardet
Prolem! fit hicce terminus. Pole, exaudi!

Ita ὀλοψύχως apprecatur

C. Möller/Cant.

UT sine sole dies est, ut sine sidere nox est;
Sic sine Patre domus, sic sine matre torus.
Næ grave, Cimmeriis solum sedisse sub antris!
Næ, noctu manes, t' iste, timere vagos!
Quorum pertæsus tandem, qui, comparis expers,
Hactenus hybernâ nocte calere nequit,
VECHNERÛS sociam vitæ sibi ritè poposcit,
Digna suò geniò quæ, satis apta toro,
Quæ veniat, sedeat, vigilet, vigilando ministret,
Pareat, & pariat, quæ oscula mille ferat,
Quâ cum tam soles, quam noctes transigat atras,
Cujus & amplexu molliter ipse cubet.
Ergò nunc voti compos, mi Sponse, fruaris
Cum sponsâ donis cælitus hisce datis.
Id quod Ego **VOBIS** Νεογάμοις scribitus opto;
Omnis ἔρις fugiat Vos, beet omnis ἔρως.

Mas

Mas Ψ N Rabbini est, Ψ N casta marita est,
Cujus cor caudæ, Ψ DEUS, adde, cluet,
Author Conjugii sancti, servator, & Auctor:
Illud si demas, Ψ N levis ignis erit.
Sit DEUS his sponsis præstò, pia Numina posco;
Mox, procul, & longè transeat ignis, èpis.

MATTHÆUS SEYLERUS,
Civ. & Coll. Schol. Patr.

---

*S. Francisci, Ordinis Minorum Conventualium
Institutoris, Manes & Sponsus colloquuntur.*

S. Franciscus.

FRatribus antra meis habitas, VECHNERE, dicata,
Et gestis socio subdere colla jugo?
Ordinis observas sic non decreta verenda
Nostri, dum thalami fœdus inire cupis.
Audax demiror cœptum: quia nemo subivit
Fratribus ex nostris connubiale jugum.
Labe vacat, cælebs: sic omnis criminis expers
Cernitur ante tori vincula primus homo.

Sponsus.

Cœnobii, Francisce, quidem colo tecta sacrata:
Sed non sum Monachus, nec tua jussa moror.
Cœnobium Fratres tonsi coluere quod olim,
Est Schola jam studiis nobilitata suis.
Non mihi vita placet cælebs (ignosce fatenti)
Cœnobii quamvis antra sacrata colam.
Nimirum cælebs sine cœlo, teste Luthero,
Nec fidei quicquam cælibi inesse solet.

Semper

Semper Collegis nostris, habitantibus isthoc
Cœnobium, licuit fœdus inire tori.

S. Franciscus.

Cœnobium esse Scholam, non miror: namq; **juventa**

In quoq; Cœnobiis instituenda rudis.

Hoc miror, foveat socio quod fœdere junctos

Cœnobium, Fratres quod coluère mei.

Ergone Gorlicio noster nunc exulat Ordo?

Sed pergo à cœptis Te revocare tuis.

Quàm miserum est sociâ cum conjuge ducere vitam,

Quæ rixæ & litis semina mille serit.

Nulla viro requies, nec cum se condit in undas,

Nec cum sol roseis manè recurrit equis.

Est pecus indomitum Mulier, sine fine mariti

Dura reluctatur subdere colla jugo.

Conjugium pertriste jugum, crux, vana voluptas,

Orcus, fel, virus, perniciesq; Viro.

Sponsus.

Concedo, Francisce Pater sanctissime: sed non

Omnes rixarum semina mille serunt.

Sunt, quas commendat cum mansuetudine pacis

Dulcis amor, pietas, in sociumq; fides.

Semper erit nova Nupta mihi mansveta, fidelis,

Comis, mitis, amans pacis, amansq; DEI.

Imperium nostrum non detrectabit: in omni

Vitâ mansvetæ se geret instar ovis.

Officiet nostræ non uxor amanda quieti,

Cujus in amplexu grata futura quies.

Conjugium perdulce jugum, lux, grata voluptas,

Hortus Edenæus, mel, medicina, salus.

B

S. Fran-

S. Franciscus.

Summum Tu Sophiæ superasti culmen, & haud scis,
Quid prisca statuant de Muliere Sophi?
Annon nota Tibi veterum sunt carmina Vatum,
Jura quibus focii displicuere tori?
Est dux (sunt Senecæ sapientis verba) malorum.
Fœmina: amat lites, ut Stagirita docet.
Scylla à Philosopho quodam exornata vocatur,
Tempestasq; domus, naufragiumq; Viri.
Lux, ait Hipponax, felix est illa, maritus,
Quâ nuptum ducit, quaq; recondit humo.

Sponsus.

Non benè conveniunt, nec laudis puncta merentur
Cuncta Sophum & Vatum dicta vel acta gregis.
Uxor si qua venit virtutum splendida cultu,
Dicier illa suo jure corona meret.
Scæva, bibax, viriosa, loquax, malâ, prodiga, sæva
Non mihi, sed sævis esto corona Scythiis.

S. Franciscus.

Cum Sponsâ quoniam jamjam conscendere spondam,
Sponse, paras: ecquis Te revocare velit?
Nimirum socio Tu totus amore calescis:
In pectus fixit tela Cupido tuum.
In spondam Sponsam fausto pede ducito, Sponse,
Vos comitet largo munere sancta Trias.

*Honoris & boni ominis
ergo scribeb.*

ANTONIUS Schmidt.

Ergo

E Rgo subis etiam, longè charissime Frater,
 Tandem legitimi vincula sacra tori?
 Te nempe ulterius sine conjuge vivere tædet,
 Solus & in vacuo nocte cubare toro.
 In Ludo quando fungeris munere, chara
 Posthac curabit ritè marita domum.
 Hæc etiam tibimet relevabit sæpe molesta
 Tædia, quotidie quæ schola ferre solet.
 Tu Con-Rectoris fungaris munere longum,
 Longum sit Redrix & nova Nupta domus.

THEOPHILUS VECHNERUS.

So will er denn nunmehr auch in den Ehe Orden/
 Herr Vechner/ künfftig seyn? Ist Helena ihm worden
 Zur güldnen Fessel/ daß er nicht entgehen kan
 Dem süßen bittern Stand auff diesem Erdenplan?
 Ja/ ja das Liebes Joch läßt er sich heut auffbürden
 Von Cythereen Hand bey seines Amptes Bürden.
 Gott laß ihm dieses Joch im Leben leichte seyn/
 Und wende gnädig ab/ was hegt und bringet Pein!

Alexander Vogel/
Coll. IX.

MAGISTER ABRAHAMUS VECHNERUS.

καὶ ἀνάγραμμα.

VIR, ARTES URGES: HANC MUSAM HABE.

Ingenuas ARTES URGES, VECHNERE, novenas,
 Et Musas magnà non sine laude colis.

Nunc in amore Venus, juvenis VIR, sum tibi prona,

HANC decimam MUSAM, quam petis, inquit, HABE.

CHRISTOPHORUS Schnabel/

S. S. Theol. & Phil. Stud.

ETXH

ΕΥΧΗ ΓΑΜΙΚΗ.

Fœminam primo socians Adamo,
Ipsius de corpore fabricatam,
Primus in sacro Paranympus horto
Talia dixit:

Prole succrescat citò copiosâ
Vester hic nexus socii cubilis,
Quæ mihi laudes resonet frequentes
Omne per ævum.

Servat hunc morem sine fine, castis
Interest tædis, benedictione
Et suâ semper juvat, & benignus
Promovet istas.

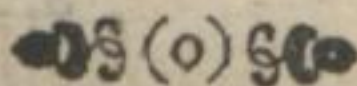
Ergò cum vitæ quoq; Tu jugalis
Fœdus hoc, VECHNERE, die subintres,
Et novus dici cupias maritus,
Gaudia promo.

Este concordēs: DEUS affluente
Pace soletur geminos Amores!
Este felices: DEUS æqua castis
Dona det ausis!

Is domum vestram tegat, & recente
Stirpe vos olim faciat parentes,
Stirpe, quâ possint pater & mater
Dulce jocari!

Spes, fides, candor, pietas pudorq;,
Juno, fors & laus, Genio favente
Serviant vobis, procul omnis esto
Cura dolorq;!

JOACHIMUS GRÆCIUS,
S. S. Theol. Studiosus.

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006931 8